

[Palle Simonsen]

fald ministerens tale – ligesom antyder, at det er vigtigt med mange aktieejere, men at vi desværre må konstatere, at vi i dagens samfund har for få enkeltborgere, som går ind som aktionærer.

Vi har i de senere år set en tendens i en række større private virksomheder i retning af, at man har udbudt aktier, og at det hos mange af medarbejderne er blevet modtaget meget positivt. Det er en udvikling, vi opfatter som en sund udvikling, og som jeg tror vi har mulighed for fra folketingets side at stimulere meget kraftigt, dels hvis vi præmiere det gennem skatteLovgivning, dels hvis vi i øvrigt holdt op med diskussionen om de centrale fonde og ligesom fik fastslået, at diskussionen om økonomisk demokrati er noget andet end den diskussion, som tager sit udgangspunkt i LOs og socialdemokratiets forslag.

Det er jo meget svært at finde frem til, hvordan en debat som denne egentlig skal ende, for som jeg startede med at sige, tager den ligesom fat på flere vinkler. Hvis der er nogle problemer i retning af, at dette samfund udvikler sig til, at færre og færre ejer det, så vil jeg sige, at den udvikling bidrager vi meget gerne til at imødegå ved at stimulere flere og flere til at investere i aktier, men det skal være i form af en frivillig, individuel ejendomsret. Det er en udvikling, der er godt i gang, og som vi fra folketingets side har muligheder for at stimulere yderligere.

Men enhver tanke om økonomisk demokrati, som vi har set det i LOs og socialdemokratiets model, må vi på det skarpeste afvise, fordi det vil vende op og ned på dansk erhvervslivs eksistensmuligheder. Det vil fjerne det privatkapitalistiske i vort samfund, som har været afgørende for den velstandsudvikling, som vi har oplevet i efterkrigsårene. Hvad er det egentlig, der har givet dette samfund mulighed for at indrette sig, som vi har gjort det? Det er ene og alene det privatkapitalistiske samfunds muligheder og måde at arbejde på. Noget af det værste, vi kan gøre her i folketinget ved en teoretisk debat, som en debat som denne meget let kan udvikle sig til, er i virkeligheden at beskære dette erhvervslivs muligheder for at fortsætte med at bidrage til, at vi kan udvikle dette velstandssamfund.

Der tales så meget om – det blev der også fra hr. Wesths side – værditilvæksten i sam-

fundet, og at vi alle skal have andel i denne værditilvækst. Som om vi ikke har fået det for. Som om ikke næsten enhver lov, der gennemføres i dette hus, bidrager til at give dette lands borgere andel i værditilvæksten. Det er jo ikke bare et spørgsmål om at få det i form af et bidrag betalt af lønsummen. Det er et spørgsmål om den sociale standard i et samfund, om den uddannelsesmæssige standard, om den sundhedspolitiske standard osv. Det er herigennem, at dette samfunds borgere får andel i værditilvæksten. Det reguleres i dag, og vi betragter det fortsat som noget meget afgørende, at det reguleres af folketinget. Det skal ikke reguleres af et repræsentantskab på 150 personer, som på et eller andet tidspunkt skal sidde og administrere milliardbeløb i en størrelsesorden, som vi vel i virkeligheden i dette øjeblik overhovedet ikke fatter.

#### Mimi Jakobsen (CD):

Centrum-demokraterne er ganske enige i de synspunkter, som handelsministeren har givet udtryk for i dag, og vi er især tilfredse med ministerens konklusion, nemlig at der ikke er noget påtrængende behov for indgreb mod kapitalcentraliseringen i erhvervslivet.

Man kunne nok undre sig en smule over, hvad SF egentlig vil med denne debat, eftersom emnet jo blev behandlet her i tinget for lidt mere end en måned siden – i hvert fald hvis man skal tage forespørgslens ordlyd bogstaveligt, men det skal man jo nok heller ikke. Flere ordførere har jo allerede nu ønsket at dreje debatten hen på en del af problemet, nemlig spørgsmålet om ØD eller LM. Det ønsker CD ikke at fokusere på. Vil man have en debat om ØD, så kan man rejse en sådan.

Det danske erhvervsliv har vel nok en enestående tradition for i en ganske usædvanlig grad at være præget af små virksomheder, og derfor kan man sige, at denne debat, i international sammenhæng i hvert fald, virker temmelig irrelevant. Men holder vi os til danske forhold, er der ingen tvivl om, at udviklingen overalt går i retning af større enheder såvel inden for landbrug som inden for industri og inden for handel. »Small is beautiful«, er der et slogan, der siger. Men man må frygte, at lidenheden i visse tilfælde blot vil resultere i en smuk død. Det kan man